



HÍRLEVÉL

A SZELEVÉNYI JÉZUS SZÍVE
RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

2009.július -augusztus

III. évfolyam, 7-8.szám

Tisztelt Szelevényi Lakosok!

Ezen sorokon keresztül szeretnék Önöktől elköszönni. 9 évet töltöttem el Szelevényen mint római katolikus lekipásztor. Nagy örömöm volt, hogy sok olyan gyermek járt hittanra, akik a szülői vallásos háttér nélkül indultak el és maradtak meg ezen az úton. Köszönöm a szülők együttműködését ezen a téren. Az egyház lényege, hogy Krisztus szeretetét fogadjuk be és éljük meg a mindennapjainkban. A köépület (a templom és a plébánia) ebből a szempontból harmadlagos kérdés, mivel a hangsúly azon van, hogy kész vagyok-e Isten tervét megismerni és növekedni benne.

A szelevényiek áldozatos erőfeszítését tapasztaltam meg 2006-ban, az árvízi veszély idején. Nagyon szép összefogás valósult meg. A minap járt nálam egy idős asszony, aki elmondta, hogy a második világháború után is nagy összefogás volt egymásért, mert semmijük nem volt, de amijük volt, az egymás iránti szeretet és szolidaritás tette az életüket élhetővé.

Köszönöm mindazok segítségét, akik a templomfelújítás után bekapcsolódtak a templom takarításába, akik szívügyüknek tekintették azt, hogy a templom és környéke a szépet, a rendet sugározza. Kérem Önöket továbbra is, hogy hallják meg a vasárnap reggel 8.00 órai harang hangját és induljanak el a templomba, arra a helyre, ahol békét, nyugalmat, gyógyulást kapunk életünkre és lelkünkre egyaránt.

Köszönöm az Önkormányzat messzemenő készséges pozitív hozzáállását mindazokhoz a feladatokhoz, amelyekre megkértem őket. Köszönöm az Iskola és az Óvoda vezetőinek és munkatársaiknak a hitoktatás zavartalan biztosítását. Köszönöm mindazok anyagi, szellemi, fizikai és erkölcsi támogatását, akik e 9 évben segítettek munkámat, mellettem álltak, jó szóval, imádsággal fáradoztak e szelevényi Jézus Szíve Egyházközség fennmaradásáért és életéért.

Kérem Önöket, hogy utódomat, Lengyel Zsolt atyát fogadják krisztusi szeretettel. Támogassák, segítsék munkájában, feladataiban.

Lédeczi Dénes

pilisi plébános

Kedves Szelevényi Lakosok!

Lengyel Miklós és Csendes Erzsébet harmadik gyermeke vagyok. Sárbogárdon, 1978. december 16-án születtem. 1985-től 1993-ig a sárbogárdi Mészöly Géza Általános Iskolában tanultam ének-zene tagozatosként, majd 8. osztály után felvételt nyertem a székesfehérvári Kodály Zoltán 12 Évfolyamos Ének-zenei, Művészeti Iskola 9. osztályába (gimnázium I. osztály).

1997-ben érettségiztem, majd jelentkeztem a püspök atyánál, azzal a szándékkal, hogy pap szeretnék lenni. Főpásztorom Esztergomba küldött tanulni. Az Esztergomi Hittudományi Főiskolán hallgattam az előadásokat, és a helyi szemináriumban készültem a papságra.

Dr. Beer Miklós megyés püspök úr szentelt pappá 2004. június 19-én a Váci Székesegyházban. Főpásztorom Nagymarosra küldött, hogy ott végezzem lekipásztori feladataimat. Öt boldog esztendő töltöttem el a helyi egyházközségben. Ez idő alatt számos barátságra és ismeretségre tettem szert.

Püspök atyám kérésére 2005-ben beiratkoztam a Pázmány Péter Katolikus Egyetem (Jog- és Államtudományi Kar) Kánonjogi Posztgraduális Intézetébe, ahol egyházbjogot tanultam.

Újmisés, papi jelmondatomat Szent Pál apostol Rómaiakhoz írt leveléből választottam, mely így hangzik: „Az Istent szeretőknek minden a javukra válik.” Ez az idézet az első Bibliám kezdőlapján található, melyet egy fiatal házaspár ajándékozott nekem, akiket a mai napig is nagyon tisztelek és szeretek. Jelen szentírási szakasz mindenhová elkísért. Erőt adott, amikor az élet nehézségeivel, küzdelmeivel, valamint örömeivel találkoztam. Megtapasztaltam a nagy igazságát, hogy Isten mindig velünk van, bárhol is legyünk, és bármit is teszünk.

Papi életem folyamán szeretnék a Jó Pásztorhoz (Jézus Krisztushoz) hasonlóvá válni: Aki felkutatta az elesett, magukra hagyott és szegény embereket, Aki mindenkinek mondani tudott egy-egy jó, biztató szót, Aki reményt tudott adni a reménytelenségben, Aki mindenkire megértő, együtt érző szívvel közeledett... Szeretnék megismernedni a helyi emberekkel, s nem csak azokkal, akik gyakorolják hitüket, hanem az egész közösséggel. Úgy érzem, nemcsak a templomba járó emberekért vagyok felelős, hanem a falu minden egyes lakójáért! Hittel vallom azt az igazságot, hogy az Isten minden

embert meghívott és üdvözíteni akar. Őneki egyformán fontos mindenki. Az egyházközség nevében mindenkit szeretettel hívok és várok a szentmisékre és közös ünnepeinkre.

Tisztelettel és szeretettel:

Lengyel Zsolt

plébános

„Itt van az ősz, itt van újra.....”

Szeptember. Különös csengése van ennek a szónak. Mást és mást jelent szülőknek, nagyszülőknek, „kezdő- és öregdiákoknak“, kis és nagy családoknak. Van, akinek az első lépések izgalmát egy új és felfedezésekkel teli világban a család és az óvoda védelmezőfalain kívül; van, akinek a barátok boldog viszontlátását hosszú szünet után; van, akinek a tudás birodalmában történő újabb kalandozások lehetőségét; van, akinek az utolsó gondtalan évet, mielőtt belépne a felnőttek harcos, sokszor keresztet hordozó világába; van, akinek búcsúzást a nyári pihenés édes „semmittevésétől“; és vannak, akiknek megnyugvást, hogy gyermekeiket ismét olyan helyen tudhatják, amely biztosítja testi-lelki-szellemi fejlődésüket.

Mindenkinek mást és mást. Egy valamiben azonban mindnyájan megegyeznek: abban, hogy szeptember 1-jén újra elkezdődik az iskolai élet. A tanítás, a tanulás, a nevelés. Hármasságban: a család, az iskola és mindkettő segítője, a Szentlélek egységében. Minden kezdet természetes félelemmel, szorongással, izgalommal, várakozással tölt el bennünket; szülőket, gyermekeket és pedagógusokat egyaránt.

A hittanos gyermekek részére természetes, hogy ha valamilyen új dologba kezdünk, segítséget és támogatást kérünk. Kitől is kérhetnénk ezt, ha nem attól a Szentlélektől, aki a világ teremtésétől fogva jelen van, és akit Urunk, Jézus Krisztus is elküldött pünkösdkor tanítványaihoz - a Vigasztalót -, aki bátorságot és reménységet hozott szívükbe. Ne legyünk kicsiny hitűek! Vigyük mi is bátran az oltár elé szívünket, szívünkben lakó bizonytalanságainkat, félelmeinket, kéréseinket, de vigyük oda

szeretetünket is. Biztosak lehetünk benne, hogy mi is részesedünk a Szentlélek bőséges áldásában, ha őszintén, gyermeki tisztasággal közelítünk felé. És nem csupán szeptemberben, hanem életünk minden pillanatában, akár kérünk, akár hálát adunk. Kérjük a türelmet, a szeretetet, az odafigyelést, a megbocsátást és bocsánatot kérni tudás kegyelmét, és kérő szavunkkal egyben adjunk is hálát mindezekért az ajándékokért. Veni Sancte és Te Deum - egymástól soha el nem választhatók.

Ezért kérünk,
Jöjj, Szentlélek Úristen, áraszd reánk teljesen
mennyből fényességedet.
Jöjj el, lelki vigaszunk, testi, lelki támaszunk, érezzük
bőségedet.
Add, Uram, a híveknek, Benned bízó népeknek
hétszeres kegyelmedet.
Jöjj, Szentlélek Úristen - Veni Sancte Spiritus!



Tanítás előtti ima (A piaristadiák kis kálauza)

„Jöjj el Szentlélek Úristen,
igazság és szeretet Lelke, adj nekünk
jó lelket, kedvet, szorgalmat
és kitartást ahhoz a munkához,
amelyre meghívtál!
Világosítsd meg értelmünket,
hogy a természetben és az emberi
életben fölfedezzük a Teremtő
Atya nagy szándékait!
Nevelj és alakíts bennünket,
hogy egész életünkben alkalmasak
legyünk az igazság szolgálatára,
és így kiérdemeljük az örök
élet jutalmát Krisztus a mi
Urunk által!
Ámen.

Szeptember hónaptól az iskolában megkezdődött a tanítás. Szeretettel várom a gyerekeket hittanórára és a vasárnapi szentmisékre!

Lengyel Zsolt
plébános

HÍRLEVELEK

A Szelevényi Jézus Szíve
Római Katolikus Egyházközség kiadványa
Felelős kiadó: Lengyel Zsolt plébános
Postacímünk: Római Katolikus Plébánia,
5475 Csépa, Rákóczi u. 9. Tel./Fax.: 56/323-155
www.csepa.vaciegyszeghazmegye.hu